

Родитељи: Љиљана и Горан
Средња школа, Мали Зворник
Директор: Милош Тимотић
Предавач матерњег јез: Александра Станковић

2001.

фотографија
није
достављена

ТМУРНА ПЕСМА

Клонуо је град у ком се ори мук
Док грли га река пригушеног вриска,
Пијано небо самоће слуша звиждук,
А обљубама је испуњена чаша винска.

Боре на асфалту и на сетним лицима
Подсмевају се бескрајноме жалу.
Звезде преплашене људским крицима
Затомљене избегавају неред и галаму.

Зимљивих ти очију надалека нема,
Омражено тело си непозната гласа,
А вољен си био до најситнијих вена
До свих мана и свих правданих хаоса.

Немој ми упутити коју грубу реч
Што признаћу неминовно
Не желим да те видим.
Немој ми упутит коју грубу реч
Већ дај ми дозволу да довека те мрзим.

Твоје речи труле, увенуле и безбојне
Сачувај за неког ко слепо ти верује.
Остао си без пријатеља простодушна
У месту где сам си кад просторија је пуна.